

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

ANNA, AZ ANYASÁGRA VÁGYÓ ASSZONY

Igei gondolatok anyák napja kapcsán

Ha egy tökéletes világban élnénk, talán minden nap anyák napja lehetne. Meg is érdemelnék az édesanyák, hogy gyermekeik naponta virággal kedveskedjenek nekik. Mi is lenne a felnövekvő új generációval, ha a gyermekek mellett nem lennének ott a melegszívű, ugyanakkor mindenre kész és gyermekükért mindent vállaló édesanyák.

Mivel nem élünk egy tökéletes földi világban, nem ünnepejük minden nap az édesanyák napját. Azonban nagyon jó, hogy az emberiség szentel legalább évente egy napot az anyák számára, melyet szinte mindenütt megünnepelnek a földgolyón.

Anyák napján Istennek adunk hálát minden egyes édesanyáért, és arra kérjük a Mindenhatót, hogy sok erővel, jó egészséggel és mérhetetlen türelemmel ajándékozza meg az édesanyákat.

Bódás János:

CSALÁDANYA

... Nem csupán étel, amit ad:
szétosztja önmagát:
öt falja fel, belőle él
férj, gyermek, .. a család,
hová tűnik belőle könny,
keserűség, harag?
Nekünk csak édessége jut,
jóíz, napsugarak.
Akármit készít, műremek,
bár rögtön elenyész.
Kezdheti újra, napra nap,
s így megy ez egy egész
életen át: ő maga is
bennünk lassan elég,
elnyeljük lassan, mint esőt a rét,
s mint a dalt a messzeség...

A bánatos lelkű, szomorú asszony

Sámuel első könyvében olvassuk Annáról, aki az elkeseredett és szenvedő asszony példája. Annának keserűségben telt az élete. Bánatos lelkű asszony volt, és komoly lelki terhet hordozott. Keserűsége mögött súlyos családi konfliktus állt. Nem is csupán az keserítette őt, hogy a bírák korában, amikor ő élt (de nem csak akkor), a gyermektelenség átoknak számított egy család életében, hiszen férje, Elkána ezzel együtt is nagyon szerette őt, sőt azzal vigasztalta: nem többet érek én neked tíz fiúgyermeknél? Anna életét az tette sötétté és nehezzé, hogy valószínűleg éppen az ő meddsége miatt Elkánának másik felesége is volt. És ez az asszony egyfolytában gúnyolódott vele, bosszantotta, ingerelte. Annyira, hogy Annának sokszor egy falat enivaló sem ment le a torkán, sírt, és még a férje sem tudta őt megvigasztalni.

Napjainkban két véglet kísértheti az asszonyokat. Az egyik az, hogy a gyermekáldás ajándékát semmire sem becsülik és könnyelműen eldobják maguktól. A másik véglet pedig az, amikor egy nőnek valami okból nem lehet gyermeke, de mégis mindent elkövet azért, hogy gyermeke lehessen. A lehető legelképezetőbb dolgokat lehet olykor hallani ezzel kapcsolatban. Pedig egy nőnek lehet kiteljesedett és hasznos az élete akkor is, ha számára nem adatott a gyermekáldás. A Bibliából is ismerünk olyan asszonyokat, akikről bár nem tudjuk, volt-e gyermekük vagy sem, mégis azt olvashatjuk, hogy nem megkeseredve éltek az életüket, hanem szolgálva az Úrnak. Az Újszövetség lapjain találkozunk egy Krisztusban hívő házaspárral: Akvilával és Priscillával. Mivel nem olvassuk arról, hogy lettek volna

gyermekeik, úgy gondoljuk, hogy gyermektelenek voltak. Am ennek ellenére Priscilla, férjével együtt, az Úr hűséges szolgálója volt.

Ha valakinek az Úr nem adott testileg gyermeket, még adhat lelkileg, azáltal, hogy odafordul az Úr gyermekeihez és örömmel szolgál feléjük.

A lelkét kiöntő, imádkozó nő

Anna ugyanakkor az imádkozó nő példája, aki jó helyre fordul szomorúságával és jó helyen keresi a megoldást. Pedig ilyen helyzetben az sem lenne meglepő, ha az alkohol mámorában keresné az ideig-óráig való feloldódást. Éli főpap is azt gondolta Annáról, amikor látta, hogy hosszasan imádkozott az Úr előtt, hogy talán részeg. Ő azonban azt mondja: „Nem Uram, bánatos lelkű asszony vagyok. Nem ittam bort vagy szeszest italt, hanem a lelkemet öntöttem ki az Úr előtt.” (1 Sám 1:15).

Sokan gondolják ma is tévesen azt, hogy az életük megoldatlan problémáiban az alkohol vagy a kábítószer vigaszt adhat nekik. Amikor családi problémák vannak, amikor nem sikerülnek a dolgok, amikor úgy látja az ember, hogy elrontotta az életét, bánatát feledtetve

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Anyánapi írások

Gyülekezeti hírek: Venice, FL
Kelowna, BC

Távol és mégis közel: Nyáradszereda
Valóban?

Ébredés Sierra Leonében

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:

<http://www.evangeliumihirnok.net>

E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
 REV. SÁNDOR KULCSÁR
 215-1910 Pandosy Street
 KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK**Elnök / President:**

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd
 LINCOLN PARK, MI 48146
 herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:

ISTVÁN SZABÓ
 11 E. Michigan Avenue
 PALATINE, IL 60067
 szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:

REV. DÁNIEL PÜSÖK
 104 Emily Anna Street
 Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:

ZSIGMOND BALLA
 2563 Nixon Way
 FULLERTON, CA 92835
 zsigmond@verizon.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
 1224 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Szép, boldog anyáknapiját kívánunk a kedves édesanyáknak! Bizonyára ilyenek is vannak bőven olvasóink között. A mi ünneplésünk amolyan két-vasárnapos, hiszen 6 európai országban – köztük *Magyarországon* és *Romániában* május első vasárnapján, nálunk (és a legtöbb országban) a második vasárnapon kerül sor az édesanyák megünneplésére. Gyülekezeteinkben jó néhány család Erdélyt, vagy Magyarországot társazza, amikor az anyukát, vagy a nagymamát akarják köszönteni a gyerekek, vagy az unokák. Ma már nincs távolság – mondjuk néha, s ilyenkor jövünk rá, hogy nagyon is van.

Anyák napján azonban nem csak az anyukákat köszöntjük. Valahogy ilyenkor érzékeljük legjobban, hogy család-szerkesztető az életünk. Az anyukák nem csak várják, hogy felköszöntsék őket, hanem ők az elsők az imádságban – a gyermekekért és a családért való imádságban. Az anyáknapi imaóráinkon legalább annyi imádság hangzik a gyermekekért, mint az anyukákért.

Gyülekezeteink összetétele még ma is család-centrikus. Hála az Úrnak, vannak kicsinyeink, és vannak nagyobb gyermekeink is. Az évi két-három szervezett *ifjúsági találkozó* egyikére éppen ennek a hónapnak a végén kerül sor, ezúttal *Detroitban*. Izgalommal és jóreményéggel készül rá a detroiti gyülekezet, meg az útrakelők több mint száz fiatal. Számítunk az anyukák, meg mindenki más imádságára is.

Félelem nélkül élni – lehetséges ez? A rövid válasz erre egy egyértelmű „igen.” De valahogy nem is olyan könnyű rátalálni, vagy inkább elfogadni azt az utat, amin odáig jutunk, hogy már nem a félelmeink dirigálnak. Bizunk benne, hogy az ifjúságin a szolgálattevők ebbe az irányba segítik majd gyermekeinket.

„*Ne félj, mert megváltottalak*” - hangzik majd talán ez az ének is a fiatalok ajkáról. Nem mi biztatjuk egymást (nem túl sokat érne az), hanem Isten igéje, üzenete szól hozzánk, az éneken keresztül is. Ezúttal *Erdélyből* jön hozzánk egy jól ismert énekespáros, a *Kvint quartett*. Miért éppen ők? Talán utólag könnyebb lesz megfogalmazni a választ. Sok szép, dicsőítő és együttal építő éneke van a mai keresztyén ifjúságnak is. Ezeket az énekeket szólaltatja majd meg a Kvint, és ezeket fogja énekelni a több gyülekezetből együtt lévő ifjúság – magyar és angol nyelven. (Mindkettő jól megy fiataljainknak.) Szomorúan értesülünk arról, hogy időnként (és napjainkban is) milyen nagy problémát okoz egy-egy

gyülekezet életében az ének-zene. Ami felemelhetné szíveinket az Úrhoz, néha nem csak fel-nem-emel, hanem egymás ellen is fordít. Mi nem kívánunk versenyezni a világgal, sőt, nem irigyeljük dalaikat – még ha vannak közöttük jók is. Ha figyelnek fiataljaink a Lélekre, megtalálják a mai kornak megfelelő stílusban is az Istent dicsőítő és gyermekeiket építő énekeket. Bizunk benne, hogy vendég énekesek, és a mi zenészeink jól megértik majd egymást és áldásos lesz az ifjúságin az ének-zenei szolgálatok sora is.

Májusi számunk néhány cikkére külön is fel szeretném hívni olvasóink figyelmét. Floridába hív bennünket *Kulcsár Attila* testvér – ha arra járunk, keressük fel a *Nyitott Biblia Gyülekezetet*. Engedjünk a hívásnak! Egy másik cikkben a kelownai (B.C. Kanada) *Magyar Keresztyén Gyülekezet* életéről kaptunk egy rövid beszámolót a gyülekezet vezetőjétől. Róluk ritkábban halunk, s talán ezért jó lesz, ha egy kicsit nagyobb méretű képen fel is ismerjük néhány régen-látott testvérünket. Áldást kívánunk szolgálatukra!

A harmadik gyülekezet, a *Nyárad-szeredai*, Erdélyben. Az *Évközi Gyűlésünkön* a gyülekezeti küldöttek úgy határoztak, hogy pünkösdkor ennek a gyülekezetnek az építkezését segítjük elő adományainkkal. Testvéreink figyelmébe ajánlom ezt az írást is. (szerk)

IFJÚSÁGI KONFERENCIA
2014. május 23-25. Detroit
Fearless Living /
Élni - félelem nélkül
Szeretettel meghívjuk

gyülekezeteink fiataljait. A zenei szolgálatokat a *Kvint együttes* végzi. Az igével szolgálnak: *Püsök Dániel, Kulcsár Dániel, Gerstner Kornél*

Jelentkezni a Facebookon vagy e-mailben lehet Juhász Robinál, vagy a lelkipásztor címén herjeczki@yahoo.com

- - -

107. KÖZGYŰLÉS**2014. július 4-6.****Helyszín: Ráma Tábor**

- - -

GYERMEK ÉS TINI TÁBOR
Rámában, a közgyűlést követő
héten (július 7-12).

ANNA, AZ ANYASÁGRA VÁGYÓ ASSZONY

folytatás az 1. oldalról

italhoz, droghoz nyúl. De tudjuk jól, ez sosem hoz megoldást. A bajokban, nyomorúságban az egyetlen jó megoldás: kiönteni a lelkünket az Úr előtt. Van tehát egy olyan hely, ahol személyes és családi életünk gondjait őszintén kiönthetjük.

A mondás szerint, aki nem tud leborulni, az előbb-utóbb kiborul. Aki nem tud Isten előtt elcsendesedni, és Ő előtte kiönteni a szívét, az előbb-utóbb a nagy lelki teher alatt kikészül, tönkre megy az idegrendszere, de kihat ez az egész családjára és leginkább a gyermekeire. Ahol békés, nyugodt, kiegyensúlyozott a családi légkör, ott a gyermek lelki világa is egészségesen és kiegyensúlyozottan fejlődik. Ahol viszont a szülők nem tudják megbeszélni a problémáikat, ott tele van a családi élet feszültségekkel, s ez kihat a gyermekek lelki fejlődésére is.

Aki időt tud szakítani arra, hogy Isten előtt leboruljon, az már akkor is átéli a feloldódást, ha a problémái nem is oldódnak meg azonnal. „Minden gondotokat Óreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1 Pét 5:7). Ezt az igazságot tapasztalta meg Anna is. Az imádkozás után megnyugodott az Ő lelkében. „Element, evett és ivott és nem volt szomorú többé az arca.” (1 Sám 1:18).

A gyermekét Istennek ajánló édesanyja

Anna ebben is szép példát mutat a mai édesanyák számára. Imádságát követte az Úrnak tett ígéret gyakorlati megvalósítása. Anna ígéretét így olvassuk a Szentírásban: „Ezért a gyermekért imádkoztam, és az Úr teljesítette kérésemet, amit kértem tőle. En viszont felajánlom az Úrnak. Legyen egész életére felajánlva az Úrnak!” (1 Sám 1:27-28).

Amikor eljött az ideje, elvitte gyermekét az Úr templomába, hogy ott szolgáljon. Ezt az utat ma is meg kell tennie minden szülőnek, ahogy Anna is tette: „Miatán elválasztotta, elvitte magával, és vele együtt vitt egy három éves bikát, egy véka lisztet, meg egy tömlő bort, és bevitte az Úr házába, Silóba. A gyermek még kicsiny volt.” (1 Sám 1:24). Ezt az utat a templom, az imaház, a gyülekezet közössége felé ma is együtt kell megtennie szülőnek és gyermeknek. Ha eljön a vasárnap, de a szülő nem indul a templom felé, és nem fogja kézen a gyermekét, hogyan indulna akkor a gyermek. Ahhoz, hogy vonzó és hiteles legyen a szülői példa, személyes meggyőződés kell. E nélkül csak színjáték, hiteltelen mutatvány az egész. Ezért

nem azt mondja a Biblia, hogy zavarjátok, küldjétek oda a gyerekeiteket, aztán majd hagyjátok őket dönteni, hanem azt mondja: gyermekeitek előtt tanúsítsátok saját hiteteket, azután ők is eljuthatnak a személyes meggyőződésre és hitre.

Mivel Anna imádságban kérte Istentől gyermekét, ezért tudta Isten kezére bízva el is engedni őt. Tudta jól, a gyermek nem az övé, Isten bízta egy időre rá, hogy nevelje. Nagyon fontos, hogy ez az elengedni tudás végigkísérje az édesanyák, a szülők életét. Jó, ha szülőkként el tudjuk engedni bizonyos szinten már akkor, amikor imádkozunk a gyermekáldásért. Úgy hiszem, hogy Anna is azért szabadult meg keserűségétől és virágzott ki újra az élete, mert rábízta Istenre a dolgot.

Kedves édesanyák, bízzatok abban, hogy Isten, akié a gyermek, akitől kaptátok őt, gondolt visel rá. Igen, féltjük gyermekünket a nagyvilágtól, féltjük a durvaságtól, az erkölcsstelenségtől, de nem tarthatjuk őt az otthonunk falai közé berekesztve. Anna is egy züllött korban élt, még a pap családja is, ahová a gyermekét vitte, istentelen volt. Sámuelből mégis tiszta életű próféta lett, akiről azt írja a Biblia, hogy „semmit Isten igéiből a földre esni nem hagyott”, következetes, szelíd és megbocsátó volt. Mert volt imádkozó, Istenben bízó édesanyja. Bárcsak lenne ma is sok hívő, imádkozó édesanya!

Horváth Ferenc lelkipásztor

Somogyi Gáborné versei:

ESTE

*A dombok selyme lágyan szétterül,
A bokorban egy tücsök hegedül.*

*Az esti csendben ülök, hallgatok,
Egy messzi csillag fénye rám ragyog.*

*Az a csillag jó Anyácskám szeme,
Meleg szívének halk üzenete.*

*Ragyogj reám te áldott, égi fény,
Amíg ragyogsz, én nem vagyok szegény.*

ANYÁM

*Álmatlan, hosszú éjeken
Jó Anyám lelke van velem.*

*Szelíd keze homlokomon,
Nem töprengek a gondokon.*

*Felmelegít áldott szeme,
Átölel a szeretete.*

*Jöttem a világ végire,
De Ő mégis elér ide.*

*A léleknek nincsen határ,
Hová akar, ő odaszáll.*

*A léleknek minden lehet.
Anyám, te igaz Szeretet,*

*Ma én nagyon boldog vagyok,
Itt vagy, boldogan alhatok.*

FÁJ

*Úgy fáj, hogy én vissza
Soha nem tudom adni
Azt a sok érzést,
a szeretetnek oly csodálatos,
Meleg varázsát, édes jó Anyám,
S szíved teljes feláldozását,
Pedig valamit én is úgy szeretnék tenni,
De amit tesztek az mind csak semmi,
semmi.*

*Anyáknapján ma újból úgy fáj minden,
Mert itt vagyok és nem melletted,
Hogy szereteted sírva megköszönjem.*

FIZETVE

Egy este, amikor anya a vacsorát főzte, 11 éves fia megjelent a konyhaajtóban, kezében egy cédulával. Furcsa, hivatalos arckifejezéssel nyújtotta át a cédulát az anyjának, aki megtörölte kezét a kötényében, és elkezdte olvasni azt:

- a virágágyás kigyomlálásáért: 500 Ft; a szobám rendberakásáért: 1000 Ft; mert elmentem tejért: 100 Ft; mert 3 délutánon át vigyáztam a kishúgomra: 1500 Ft; mert kétszer ötöst kaptam az iskolában: 1000 Ft; mert mindennap kiviszem a szemetet: 700 Ft. Összesen: 4800 Ft.

Anyja kedvesen ráemelte fiára tekintetét. Rengeteg emlék tolt fel benne. Fogott egy tollat és egy másik cédulára ezeket írta:

- mert 9 hónapig hordtalak a szívem alatt: 0 Ft; az összes átvirrasztott éjszakáért, amit a betegágyad mellett töltöttem: 0 Ft; a sok-sok ringatásért, vigasztalásért: 0 Ft; könnycseppjeid felszárításáért: 0 Ft; mindenért, amit nap mint nap tanítottam neked: 0 Ft; minden reggeliért, ebédért, uzsonnáért, zsemleért, amit készítettem neked: 0 Ft; az életemért, amit minden nap neked adok: 0 Ft. Összesen: 0 Ft.

Amikor befejezte, anya mosolyogva nyújtotta át a cetlit a fiúnak. A gyerek elolvasta és két nagy könnycsepp gördült ki a szeméből. Szívére szorította a papíroست és a saját számlájára ezt írta: FIZETVE"

Hegedüs József

VALÓBAN ?

Nem rejtette a csodálkozását, amint hozzálátott elmagyarázni, hogy a nagy épület melyik szintjén találok majd a hosszú folyosót, aminek a végén, néhány lépcsővel magasabban folytatódik a hátsó épületrész. Ott is leghátul, a vészkijáratnál találok az ajtaját. Kopogjak többször, mert senkinek nem nyit ajtót azonnal. Nem is látogatják. 10 éve él itt. Azt is elmondta a portás, hogy rossz véleménnyel vannak róla a lakók, mert kerül mindenkit. Barátságatlan. A portásnak igaza volt; már majdnem ott hagytam, mikor végre nyílt az ajtó.

Látnivaló volt, hogy nem fog beengedni. A borostás arcú öregembert csak az intézet alkalmazottai zavarják olykor, ritkán a nővér. Ott álltunk egymással szemben; testével retesztelte az ajtórést, én meg kerestem a szót, amivel neki is, magamnak is megmagyaráznám ezt a kényelmetlen helyzetet.

Ugy döntöttem, magyarul szólítom meg, és Laci bácsinak hívom. Elmondtam neki, ki vagyok, kitől hallottam róla, és mivel szinte szomszédok is vagyunk, „felugrottam hozzá.” Csak állt és nézett, mint aki nem hisz a fülének. Bal vállával nekidőlt az ajtófélfának, másikkal az ajtó szélének, mert a bizalmatlanságból csak nem engedett. Tépődött. Mit beszél itt magyarul ez az idegen? Elmondtam mindent, amit egy alapos bemutatkozásnál illik, amikor jelezte, hogy szólni kíván.

Nem köszönt. Egy nagyot káromkodott. Ugyanazt megismételte. Fél óra múlva értettem már, húsz éve nem beszélt magyarul. Mióta itt él (a város nevét nem tudta), a járdáig se ment ki. Hány éve? Szerinte, kettő... A belső udvarig „lép ki,” de annyian vannak ott is, hogy inkább a szobájában töltsi napjait. Hibátlan a magyarja: duhajkodó, szitkos... Még mindig nem örült a látogatásomnak, de valamicskét engedni látszott a feszességből. Fél órát álltunk így az ajtónál.

Akármiről kérdeztem, a válaszában helyet talált a szitokszónak. Csak azt az egyet használta, mindig a lóra utalva és a jobb karját könyökből lendítve is olyankor, pont úgy, ahogy gyermekkoromban láttam a bányászoknál. Ilyenkor az ajtó is nyílásnak eredt. Elmesélte, hogy miféle világot hagyott ott szinte gyerekként, és hogy kik ejtették át útközben. A szitkos jelző minden történetnél előkerült. Így érkezünk meg Amerikába, a keleti partra, ahol jó munkát talált (pozitíve is használta végre a szót), megnősült, de a felesége megcsalta egy „olyannal.” Akár

otthon is maradhatott volna – gondoltam – folyton csak menekül, mindentől és mindenkitől. Életének ehhez a valószínűleg utolsó állomásához érkezve, a jelenről a legzavarosabb a képe.

Gondoskodnak róla; rendszeresen kap enni, ellenőrzik időnként az állapotát. A ruháját maga moshatná. Fürödhetne is, a kevéske nyugdíjából jobban is élhetne, de aki a résnél találkozik a világgal, annak saját ápolatlansága az ismerőse.

Ma is az a nyűtt kardigán volt rajta, amiben először találtam. Mondom, Laci bá' a szomszédom. Szinte minden nap elhajtok az épület elé, ahol él. Azóta annyit változott a helyzet, hogy bátrabban kopogok és várok. A lakásába nem enged be, és nemet mond, amikor sétálni hívom. Egyedül velem „beszélget,” méghozzá magyarul. Sejtem, hogy rám is azt az egy jelzőjét használná, ha meghallgatná valaki más is.

Az első néhány látogatás után még reméltem, hogy elhozhatom a gyülekezetbe. Most már tudom, hogy az alig nyitott ajtónál kell Jézusnak is ácsorogni, hogy Laci bá'-val találkozzon. Odáig merészkedik ez a világot látott öregember, ott ad még ennyi életjelet magáról. A fülemet sértő szitokszó, amivel fűszerezeti szomorú történeteit, emlék és kapaszkodó. A rést elállva, káromkodva duhajkodik. Hiába mondom, hogy értem, nem kell annyit ismételni a lovas szitkot, mivel nem tágitok, nyeregben is érzi magát. Ha kimarad egy hét, a mulasztásomért fizettet: több csúnyaságot hallat. Vámot szed szitkaival a résnél. Szídjam? Dehogy! Végül is, egy nyelvet beszélünk.

Novák József

Szeretettel a gyengék iránt

„Az emberek megvetésével pontosan az ellenfeleink legfőbb hibájába esünk bele. Aki egy embert lenéz, az sohasem lesz képes bármit is kihozni belőle. Aból, amit másokban megvetünk, semmi sem egészen idegen saját magunktól. Mily gyakran várunk el másoktól többet, mint amire saját magunk hajlandóságot mutatunk! Miért van az, hogy az emberről, az ember megkísértheségéről, gyarlóságáról mindmáig oly megfontolatlanul gondolkozunk? Meg kell tanulnunk, hogy embereket ne annak alapján ítéljük meg, amit tesznek vagy amit elmúlásztanak megtenni, hanem annak alapján, amit elszenvednek. Az emberekhez – és különösen a gyengékhez – való viszonyulás egyetlen hasznos módja a szeretet, vagyis a velük való közösség fenntartásához való ragaszkodás. Maga Isten sem vetette meg az embert, hanem emberré lett érte.”

Dietrich Bonhoeffer: Börtönlevelek

A PÓKHÁLÓ

Egy fiatal katona rettenetes és reménytelen küzdelembe került. Az ellenség már-már teljesen legyőzte azt a hadsereget, amelyben harcolt. Ő is, bajtársai is hanyatt-homlok menekültek a harcmezőről, és próbálták menteni az életüket. Az ellenség utánuk! A fiatalember minden erejét összeszedve futott, és szívét elszorította a félelem és kétségbeesés. Ráadásul valahogy elszakadt a társaitól!

Végül egy sziklás területre ért, ahol egy barlangot talált. Tudta, hogy az ellenség a sarkában van, és teljes kimerültségében úgy döntött, ott elrejtőzik! Miután bemászott, a sötétségben arcra borult, és kétségbeesetten Istenhez kiáltott, hogy mentse meg őt, és védje meg ellenségeitől. Megigérte Istennek, mint ahogy már olyan sokan – talán Te magad is –, hogy ha megmenti őket a bajból, akkor egész életükkel Őt fogják szolgálni!

Amikor fölemelte fejét, tekintete a barlang bejáratára esett, és azt látta, hogy egy pók ott elkezdett egy pókhálót szőni. Ahogy figyelte a vékony szálat, a szituáció iróniáján gondolkodott. Ő Istentől védelmet kért, és szabadítást – és Isten erre egy pókot küld! Ugyan hogyan tudná őt megmenteni egy pók??

Erőt vett rajta a csüggedés, és meg volt győződve arról, hogy az ellenség biztos mindjárt megtalálja és megöli! Kisvártatva már hallotta is ellenségei beszélgetését, ahogy átkutatják a környéket. Egy fegyveres katona alakja tűnt fel a barlang szájánál. Az üldözött katona erre még beljebb húzódt, és azon gondolkozott, hogy egy meglepetésszerű támadással talán még sikerülne legyőznie támadóit, és megmenteni életét. A szíve vadul kalapált!

Ahogy az ellenséges katona óvatosan a barlang szájához közeledett, észrevette a pókhálót, amellyel a pók közben az egész bejáratot behálózta. Ezt látva a katona visszahőkölt, és azt gondolta: „Ha ide valaki bement volna, elszakadt volna a pókháló!” Így hátrakiáltott társainak: „Á, itt nincs senki! Csupa pókháló minden!” És már futottak is másfelé.

Évekkel később a fiatalember, aki megtartotta ígéretét és lelkipásztor lett, a következőket írta: „Ez az élményem gyakran nyújtott bátortást, különösen ha teljesen kilátástalan helyzetben voltam! Ahol Isten jelen van, ott egy pókháló olyan, mint egy sziklafal. De ahol nincs jelen, ott a sziklafal olyan, mint egy pókháló!”

Szerző ismeretlen.
Ford. Anikó Williams

Sierra Leone

Ébredés Sierra Leonében

Sajnos nem az egész országban. Sőt, mintha éppen ott szunyókálnának a testvérek (különösen az íg hirdetés alatt), ahol már régen megkezdődött a misszió munka.

A *Tonko Limba* nevű országrészben azonban más a helyzet, itt most az újonnan megtértek százait merítik be. Azért, hogy az újonnan létrejött gyülekezetek élére képzett vezetőket állíthassunk, beindítottuk a mozgó bibliaiskolát. Húsvétkor tartottuk az első egyhetes intenzív tanfolyamot 33 hallgató számára. Rendkívül nagy volt az érdeklődés. Az első naptól az utolsóig senki sem mulasztott egyetlen órát sem, pedig nyomtuk a tananyagot - Ő és Újszövetségi bevezetést, evangélizációt, misszió valamint gyülekezet vezetés és adminisztrációval kapcsolatos ismereteket.

Munkatársaim voltak az *Alhaji Titus Kamara*, a Baptista Szövetség missziós titkára, *Foday Koroma*, a Teológiai Szeminárium lunsári dékánja és *Philip*, a tonkolimbai belmisszionárius testvér. Titus és Foday testvérek, csak úgy, mint a tonkolimbai bibliaiskolások többsége korábban mohamedánok voltak; Philip

Rev. Titus Kamara és Rev. Foday Koroma Kamilla fő munkatársai a Mozgó Bibliaiskolában. A leendő diákok örömmel fogadják a Mozgó Bibliaiskolát.

testvér viszont wesleyánus lelkipásztor gyermekeként született. Ez azonban nem jelenti azt, hogy Philip testvérnek könnyebb lett volna a Krisztushoz vezető útja. A hallgatókat bizonyágtévesre buzdítva elmondta a megtérése történetét, amely megrázó, döbbenetes, mondhatnám félelmetes volt. Különösen miszionáriusok számára...

Philip testvér gyermekkorában nagyon utált imaházba járni, és különösen nem szerette, amikor a miszionáriusok erre buzdították. Érthetetlen, megma-

gyarázhatatlan okból különös ellenszenvet érzett a miszionáriusok iránt. Egy szép napon, amikor megtudta, hogy a miszionáriusok megint jönnek, elhátározta, hogy megakadályozza a faluba való érkezésüket. A lelkipásztorlakáshoz vezető úton a barátaival árkot ásott, és oda mindenféle éles, hegyes követ, kisebb sziklákat görgettek, majd egy kevés földdel betakarták a sziklákat.

Jöttek a miszionáriusok, rá hajtottak az elrejtett sziklára, az autó egyik kereke ki is durrant. Hála az Úrnak, nem borult fel az autó, hanem megfordulva a mezőn landolt. A miszionáriusok viszont úgy megijedtek, hogy mind elszaladtak, meg sem álltak, amíg vissza nem futottak a városba, ahonnan jöttek. Később aztán kiderült, hogy a lelkipásztor gyerek, Philippe áldozataivá lettek.

Bár szigorúan megfenyítették, ez mégsem vezette őt a megtéréshez. Csak évekkkel később, amikor már a szülői háztól elkerülve elment egy istentiszteletre, akkor értette meg, hogy mennyire bűnös volt, és milyen szüksége volt a kegyelemre. Átadta életét az Úrnak, aki épp őt választotta ki, hogy a tonko limbai ébredés eszköze legyen.

A tonko limbai misszió szép példája a testvéri összefogásnak. A polgárháború előtt egy amerikai miszionárius kezdett

két nappal ezelőtt úgy megharapott egy kutya, hogy tegnap még csak bal kézzel tudtam írni; most, amikor szeretném elküldeni ezt a levelet, már háromszor csapott le az áram az internetezőben, hogy csak a legújabb fejleményeket említsem.

Imádkozzatok a bibliaiskolásokért, hogy az Úr hatalmasan fel tudja használni őket a misszió munkában, és különösen Philip testvérért, akinek a felelősége ösztöndíjjal Ausztráliában tanul és szeretné, ha Philip testvér csatlakozna

Élet vizet kínál Jézus Bayande kútjánál - a hirnök: Füredi Kamilla.

hozzá, Philip testvér viszont azt szeretné, ha az asszony csatlakozna hozzá a missziómunkában.

Itt helyben, Makeniben is van sok jó hír. Lassan véget ér az első tanév a baptista általános iskolában, és szépen fejlődik az iskola épületet használó kis gyülekezet is. A péntek délutáni *Fula nyelvű bibliáórát* is rendszeresen megtartjuk, és az a reménységünk, hogy hamarosan tető alá kerül a *Béke Fejedelem Gyülekezet imaháza* is.

Kérlek, továbbra is támogassatok - úgy imádsággal, mint anyagiakkal! Sok áldást kívánok az értem imádkozó gyülekezetek szolgálatára és a testvérek életére.

Füredi Kamilla

MI ÉRTELME VAN AZ IMÁDKOZÁSNAK?

Nem azért imádkoznak a hívők, hogy Istent ismeretlen dolgokra figyelmeztessék, Őt kötelességére buzdítsák, vagy késedelmeskedés esetén siettessek, hanem inkább azért, hogy önmagukat serkentsék Isten keresésére, az Ő ígéretei fölött való elmélkedéssel hitüket gyakorolják, s bajaikat az Ő ölébe rakva megkönnyebbüljenek: szóval, hogy tanúságot tegyenek arról, hogy Tőle kell remélnünk és várunk minden jót.

Kálvin János

NYITOTT BIBLIA

GYULEKEZET

VENICE, FL

Szinte hihetetlen, hogy már több mint egy fél éve itt vagyunk családdal, Floridában. Mondhatom, hogy ez a tél repült el a leggyorsabban, és az eddigi telek közül ez volt a legkellemesebb. Élveztük a szép napsütést, és a gyönyörű időjárást, amíg ismerőseink és barátaink északon nagyon kemény téllal küszködtek.

Amikor ideköltöztünk, még csak lelki szemeinkkel láttuk a kialakuló gyülekezetet, és hittel léptünk, tudva, hogy Isten már előttünk munkálja a talajt és a szíveket. Amint azt a Biblia is írja: *“A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.”* (Zsidók 11:1) A Nyitott Biblia Gyülekezet szépen fejlődik, és összejöveteleink látogatottsága egyre növekedik. Hisszük, hogy a jó Isten segítségével sok ember fog élő kapcsolatba kerülni Istennel.

Isten gondviseléséből gyülekezetünk minden vasárnap istentiszteletre jön össze, immár október óta. Amint a nevünk is vallja, a Nyitott Biblia minden vasárnap hirdeti az Istenről szóló jó hírt, és mondja mindenkinek, hogy Jézuson keresztül új élet lehetséges mindenki számára. Az átlag létszám eleinte 9-12

személy volt, de egyre többen és többen vagyunk. Énekeinket lendületesen, gitár kísérettel énekeljük. Az énekek szövegét kivetítjük, hogy a hallgatóság könnyebben kövesse, és bekapcsolódjon az éneklésbe. Istentiszteleteinket eleinte délután 4 órától kezdtük, de május óta délelőtt 11-re tettük át.

Gyülekezetünk január óta államilag is bejegyzett és elismert gyülekezet lett. Az “OBHC” vagy “Open Bible Hungarian Church” számára küldött támogatásokra adóból levonható igazolást tudunk küldeni. Nagyon hálásak vagyunk Istennek az eddigi vezetéséért, és bízunk abban,

hogy a jövőnk is az Ő kezében van. Lépésről lépésre találkozunk magyarokkal szerette Sarasota megyében, ahol felmérések szerint több mint 15,000 magyar él. Óriási missziós mező ez a hely!

Sok ima után, nagy örömmel vettük tudomásul, amikor egy pár hete egy fiatal család úgy döntött, hogy eszentül gyermekeikkel együtt rendszeresen látogatni fogják istentiszteleti alkalmainkat. Célunk és vágyunk, hogy a fia-

talabb generációt is elérjük, és minden olyan személyt, aki Istentől távol éli életét, Isten szeretetével és kegyelmével megismertessünk, és Istennel élő kapcsolatba hozzunk.

Április 20-án a húsvéti istentiszteletünk ökumenikus jellegű volt. Több mint 120 személy vett részt alkalmunkon és az azt követő ebéden. Nagy örömmel fogadtuk közöttünk ifj. Kulcsár Frank-et és családját New York-ból, akik floridai látogatásuk alatt bennünket is felkerestek.

Az emmausi tanítványokkal együtt mi is megláttuk, hogy amikor a saját elképzeléseink szerint éljük életünket - *“Pedig mi abban reménykedtünk...”* (Lukács 24:21a), akkor sokszor csalódunk, de arra is rájöttünk, hogy Istenben soha nem lehet csalódnunk! Amikor Jézussal találkozunk, mindig többet és jobbat kapunk mindannál, amit elképzelünk! A rest szív felhevült szívvé válik. A Jézust fel nem ismerő szem megnyílt szemmé válik. A csalódásról és szomorúságról szóló száj pedig örömhírről szóló üzenetre nyílik meg. A húsvét élménye csak akkor válik életet átformálónak, ha Jézust behívjuk életünkbe, házukba, családjukba, és legfőképpen szívünkbe.

Május 4-én gyülekezetünk első alkalommal fogadta vendégül *cserkészcsapatunkat*. Sok gyermek és több személy is először volt jelen istentiszteletünkön.

A kommunizmus ideje alatt sok fiatal egyáltalán nem járt imaházba, ezért gyermekeik sem ismerik a Bibliát és azt sem, hogy miért fontos Istent megismerni, valamint miért jó imaházba járni. Istentiszteletünk alapigéje a Dávid és Góliát története volt. A cserkészek nagy örömmel segítettek összeragasztani az üres dobozokat, amelyek a több mint 9 láb magas Góliátot képviselték. Történetünkéből megtanultuk, hogy Isten erejével legyőzhetjük az óriásokat életünkben.

Az istentisztelet keretén belül bemutatkozott a *Báb Misszió* is, 42 személy jelenlétében. A múlt hónapban több mint \$1,300.00-t fektettünk be bábukba, valamint egy hordozható színpadba. Célunk, hogy ezzel is életre keltsük a bibliai történeteket és a gyermekek számára, valamint családjaik számára is érdekessé és vonzóvá tegyük a Biblia tanítását. A gyermekek és a felnőttek is nagy örömmel fogadták az előadást, amelyben két kisleánynak megszólalt a Biblia és elmondta nekik, hogy a bibliai történetek igazak, érdekesek, és segítenek a problémáik megoldásában.

Az istentisztelet után minden cserkész család kapott egy 105 történetet tartalmazó gyermek Bibliát, és biztattuk őket arra, hogy minden nap olvassanak el egy bibliai történetet. Nagy örömmel fogadták! Amikor a következő pénteken a Magyar Házban voltam, hogy segítsek kolbászt tölteni, egy néni hozzám jött és megkérdezte, hogy adnák-e neki is egy Bibliát, mert szeretne olvasni belőle az unokájának. Mondanom sem kell, hogy a legnagyobb örömmel adtam neki is egy példányt.

A múlt vasárnapi istentiszteletünket követő Magyar Ház vezetőségi gyűlésen felajánlottam, hogy a nyár folyamán *“Vakációs Biblia Hetet”* szeretnék szervezni és kértük a terem használatát. Nagyon hálás voltam Istennek azért,

hogy mindenki örömmel fogadta a javaslatot, támogattak és biztattak, hogy szervezzük meg.

Kérünk, imádkozzatok a Nyitott Biblia Gyülekezetért és családjáért, hogy a jó Isten áldja meg fáradozásunkat, hogy még sok Istentől távol levő személy élő kapcsolatba kerüljön Istennel. Konkrét imatémáink:

1. Isten iránti szomjúság a Floridában élő magyarok között.

2. Isten küldjön még egy pár fiatal családot, akik a lelki munkában, de főleg a gyermekekkel való munkában a segítségünkre legyenek.

3. Isten rendeljen ki számunkra egy zenészt, aki vezetné az éneklést és dicsőítést az istentiszteleti alkalmainkon.

Minden olvasó számára pedig a következő felhívást tesszük: Ha érrefelé jartok, kérünk hívjatok fel és látogassatok meg. Nagy örömmel fogadunk!

Email: Kulcsarattila@yahoo.com / Mobil: 502-439-8980 / postacím: 1173 Breadfruit Lane, Venice FL 34292 / Internetes oldalunk: www.OBHchurch.com

Kulcsár Attila

KELOWNA, B.C.

Sok szeretettel küldjük a kedves olvasó testvéreknek ezt a rövid ismertetőt Kelownából (Kanada, British Columbia) a *Magyar Keresztyén Gyülekezet* életéről, munkájáról és természetesen szolgálatáról.

A gyülekezet eddigi életéről annyit szeretnék elmondani, hogy közel 30 éve *Cserepka János* testvér indította el ezt a missziót. Először a saját házuknál jöttek össze, aztán pedig egy gyülekezetnél.

Azt követően pedig hosszú éveken át *Dr. Viczián János* testvér vezetésével működünk és szolgáltunk az Úrnak.

Sajnos az ő egészségi állapota meggyengült és elég hosszú ideig pásztor nélkül voltunk, vagy pedig vendég lelkipásztorokkal hevertük ki ezt az időszakot.

Közel két évvel ezelőtt az Úr kijelölt egy új vezetőt a gyülekezetünk élére.

Hisszük, hogy Ő indított bennünket, amikor a volt New York-i prédikátort, *Kulcsár Sándor* testvért hívtuk meg és vártuk, ő pedig azután át is vette a megüresült szolgálati helyet.

Mint ismeretes, a kelownai magyar misszió egy sajátos, ökumenikus gyülekezet, ami szép példája annak, hogy hogyan tudunk együtt munkálkodni a többféle keresztyén felekezeti háttérrel rendelkező testvérekkel, tagokkal. Gyülekezetünkben elfogadott dolgok, hogy együtt énekelünk, bibliaóráink vannak, együtt úrvacsorázunk, sőt már több bemerítési istentiszteletünk is volt.

De, hogy ne szaladjak előre az időben, ebben az évben nagyon szép ünnepélyeink voltak. Különösen a *virágvasárnapi*

szívhez szóló prédikációi jelentették az ünnep fényét. Ezekben az alkalmakon több mint 50-en vettünk részt, amely látható az itt látható fényképeken is.

Másik szép alkalmunk az *anyáknapi istentisztelet* volt. Külön öröm számunkra, hogy a gyülekezetünk erősödött *Tóth Győző* testvérral és családjával; ő magas szintű zongorajátékával segíti az istentiszteleti alkalmainkat. Többször szolgált közöttünk e sorok írója is, *Krasznai Béla* testvér, hegedűszólóival és *Schweigert Gyula* testvér, művészi szájharmonikai szolgálatokkal.

É rövid beszámoló után kérjük testvéreinket, hogy tovább is hordozzák imáikban ezt a szép missziót. Köszönjük a szövetség támogatását is.

A felső kép húsvétkor, az alsó anyáknapján készült.

és a húsvéti alkalmaink, amikor szinte „telt házzal” és nagy örömmel ünnepeltünk. Ennek során az énekkarunk, zenekarunk és a különböző hangszereken játszó szólistáink szolgáltak, de nem utolsósorban *Kulcsár Sándor* testvér mély igei,

Testvéri szeretettel a Magyar Kelownai Keresztyén Gyülekezet vezetősege nevében:

Krasznai Béla

Washington, DC (BWA)--Baptist World Alliance Day is observed on May 3 and 4, depending whether Baptists worship on Saturday or Sunday. The emphasis is "Hear the Spirit - Transformation."

Baptists around the world are encouraged to worship together and to pray for each other. Participants are also encouraged to share their insights and experiences on Twitter @TheBWA or in the BWA Facebook group, so the global Baptist family can celebrate together.

Observation of BWA Day began in the 1920s as "Baptist World Sunday." Previously celebrated in February, it now occurs on the first Saturday and Sunday in May.

Worship resources are available on the BWA website, www.bwanet.org.

The Baptist World Alliance is a fellowship of 228 conventions and unions in 121 countries and territories comprising 42 million members in 177,000 churches. Its priorities are nurturing the passion for mission and evangelism, promoting worship, fellowship and unity, responding to people in need, defending human rights and justice and advancing relevant theological reflection.

The prosperity gospel problem

Washington, DC (BWA)--According to Deji Ayegboyin, president and chief executive officer of the Nigerian Baptist Convention, the prosperity gospel has influenced a large number of Christians across a broad section of the Christian faith.

"It is obvious that prosperity teaching is a phenomenon that cuts across denominational barriers. Prosperity teaching can be found in varying degrees in mainstream Protestant, Pentecostal as well as Charismatic Churches."

Ayegboyin, who was speaking during the 8th Baptist International Conference on Theological Education (BICTE), said "prosperity teaching had its roots in the United States [and] is now very popular in the South Atlantic, particularly in

Africa." He said many leaders within the prosperity gospel movement have their roots in evangelical churches and traditions, or were brought up under the influence of evangelical parachurch ministries.

The Nigerian Baptist leader was generally critical of the prosperity gospel movement, which he said has had widespread influence in Nigeria and other countries of Western Africa, such as Ghana. Many proponents, he said, have "moved away from key and fundamental tenets of the evangelical faith, including the authority and priority of the Bible as the Word of God, and the centrality of the cross of Christ."

It is obvious, he claimed, "that the teachings of those who most vigorously promote the prosperity gospel can be spurious and unbiblical and that the impact on many churches is pastorally damaging and spiritually unhealthy."

Ayegboyin insisted "it is unbiblical to teach that spiritual welfare can be measured only in terms of material welfare, or that wealth is always a sign of God's blessing or that poverty or illness or early death, is always a sign of God's curse, or human curses."

He declared it dangerous "to conclude that success in life is entirely due to our own striving, or cleverness. Those elements of prosperity teaching that are virtually identical to 'positive thinking' and other kinds of 'self-help' techniques must be rejected."

Ayegboyin bemoaned that too many persons have been duped by false expectations inherent in prosperity teaching, and when such expectations are not met, they give up on God or lose their faith. "It is rather unfortunate that in some cases prosperity teaching over-emphasizes individual wealth and success without the need for accountability."

BWAnet.org

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

LETTER FROM RUTH WRIGHT

Dear Friends,

I am reminded daily that I serve a Faithful and Loving God. Faithful because He has connected me with International women that I could not have found had I not been in the right place at the right time, and loving because His love for me is my motivation. I heard recently on the radio that God's calling is directly related to my passion, and I know this is true.

Following are situations where God connected me with people according to His plan.

I met Christine at an ESL program where I go to help and immediately we were drawn to one another. She is from the continent of Africa and was looking for an African-American Church. Since I attend one, I invited her; she came and knew by the end of the service this was the place God had for her to worship. Being in the U.S. for five months without transportation and her circle of activities limited to the home where she is a nanny brought these words, "WOW, God has opened to me a whole new world with new friends." Christine is now connected with young adults her age and continues to grow in her faith. Her friends are now praying that the Lord would show her the next steps in her life.

I meet with another woman, S, from the ME who is in the States because her daughter (very young) has bone cancer and is in the hospital two weeks out of the month for Chemo. The family came here specifically for treatment as it wasn't available back home. S's request was for someone to help her with English. I soon found out that her need was much greater. S needs the Lord as well as a friend to pray with and share her sadness. I came to know of her need through a second ESL program where I help once a week.

It appears the number of women in my ministry is growing as God would have it and my time is His time. Please pray for me to be filled with His Spirit as I go to minister to these women and that God would receive the Glory for the things He is doing.

I want to share a word about my financial situation. Due to difficult economic times and budget cuts, I have lost the support of some churches and individuals. This has resulted in a deficit of \$600 per month. Please pray with me that the Lord would provide new supporters. Should you be led to

KRISZTUSI SZERETET

Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy az ő egyszülött Fiát küldte el Isten a világra, hogy éljünk általa. 1 Jn 4:9

Mostanában olyan hamar ki tudják mondani, különösen fiatalok, hogy nincs igazán szeretet közöttünk. Addig amíg az ember elítéli a másikat, nem is tud igazán szeretni. Nincs is benne krisztusi szeretet. Nagyon elterjedt, hogy az ember leírja a másik embert. A gazdag a szegényt, a hatalomban levő a kiszolgáltatottat, a nagy házzal és autóval rendelkező az otthontalant és a villamossal járókat.

De Isten senkit sem ír le. Ő mindenkit egyformán szeret. Ezért adta az egész világnak egyszülött Fiát.

Egyébként ez, a világ tele van csodákkal, úgy ahogy ezt megfogalmazta Reményik Sándor a „Csendes csodák” című versében.

*Ne várd, hogy a föld meghasadjon,
és tűz nyelje el Sodomát.*

*A mindennap kicsiny csodái
nagyobb és titkosabb csodák.*

*Tedd a kezedet a szívedre, hallgasd,
figyeld, mit doboz.*

*Ez a finom kis kalapálás nem a
legcsodálatosabb dolog?*

Mostanában többször voltam kórházi kezelésen, és megvagyok arról győződve, mert azt tapasztaltam, hogy sok orvost és nővért a szeretet vezérelte munkájukban. Valóban nagy dolgokat cselekszik az Úr. Jóllehet alanyai vagyunk az életben lévő szomorúságoknak, szenvedéseknek, jó és rossz időknek, de az Úr azt várja, hogy tartsunk ki mellette hűségesen. Ilyenkor vesszük észre és érezzük, hogy körülvesznek minket olyan emberek, akik Krisztusi szeretettel rendelkeznek. Mert a betegségből való felgyógyulásért végzik szolgálatukat. És meg kellett tapasztalnom, hogy az "Úr csodásan működik." És ezenkívül észre sem vesszük, hogy Isten Lelke úgy munkálkodik, hogy már meg sem tudjuk érteni. Mert igaz az, hogy *a szeretet soha el nem fogy.* A mi feladatunk csak annyi, hogy rendezzünk le mindent, amíg e földön vagyunk. Ugyanis szolgálatodat és szeretetedet megáldja az Úr, és ennek jutalmát veheted majd odaát az örök hazában.

Dr. Viczián János ny. lelképásztor

*help with that need, please write to me:
ruth_s_wright@yahoo.com, or ask the
Editor for contact information.*

Thank you. **Ruth**

TÓTH ROZÁLIA

1931.
márc. 16. -
2013.
aug. 6.

Tóth Rozália testvérnő temetésére gyülekeztek augusztus 9-én a *nagyszalontai* temetőben sokan azok közül, akik ismerték és szerették Rózsika nénit. Valójában sokkal többen voltak azok, akik részesedtek a mai idők „Tábihá”-jának önzetlen szeretetéből, akinek Istentől kapott ajándéka volt bárminemű segítségnyújtás, ügyintézés, ajándékozás. Egész életét átszötte hitének ilyen gyakorlati módon történő bemutatása.

A múltó évek megannyi próbája és keserősége sem tudta kioltani belőle ezt a samaritánusi tettekkésztséget. Egyedül az egyre jobban elhatalmasodó betegsége volt képes gátat szabni szívjózsága láthatóvá tételének. Hisszük, hogy jócselekedetei követik őt a mennyei hazába.

A temetésen igei vigasztaló szavakkal szóltak *Simon József, Giorgiov Adrián, Megyesi József, Kovács Gyula és Füstös Gyula* lelképásztor testvérek. Hadd oldja a gyász fájdalmát testvérnőnk életpéldájának követése! **(F.Gy.)**

(Megjelent az erdélyi magyar baptisták lapjának, a Szeretnek 2013. decemberi számában.)

+ + +

Tóth Rózsika testvérnőt nem csak Erdélyben ismerték, hanem *Detroit* környékén is. *Mikó Ildikó* édesanyja többször is meglátogatta lányát és ilyenkor mindig ott volt a gyülekezetünkben is. Nem nehéz felidézni a szép emlékeket. Az itt látható kép is az imaházunkban készült, 2010-ben.

Nem csak lánya családját és a rokonságot szerette, hanem a gyülekezetünk életét is imádságos figyelemmel kísérte. Természetesen mi is szerettük – vártuk érkezését, leveleit. Nem egyszer Skypon is ránk csöngetett.

Figyelemmel kísértük az utóbbi években súlyosodó betegségét. Örültünk, hogy Ildikó több hónapot is édesanyja mellett tölthetett a múlt évben.

Lincoln Parki imaházunkban január 26-án emlék istentisztelet keretében emlékeztünk meg Rózsika testvérnőről. *Mikó Tibor* és *Ildikó* közös ebédrel is megvendégelte az alkalomra érkező csa-

ládtagokat, barátokat és a gyülekezetet.

A megemlékezést *Herjeczki* testvér 1 Thess 4:13-14.18 verseken alapuló gondolataival kezdtük, majd Ildikó olvasta fel édesanyja életútját. Ennek során még jobban megismertük hívő, ám próbáltól nem mentes, szolgáló életét. (Az itt látható képről is sugárzó) jó kedélyénél csak szolgálatkészsége volt nagyobb. Az alábbi verssel, bár Ildikó mondta el, mintha Rózsika néni tanított volna bennünket a szolgálatra. Tibor régi és újabb fényképeket vetített. A bensőséges alkalmat jó néhány személyes visszaemlékezéssel folytattuk – melybe telefon segítségével még *Bancsov* testvérnő is bekapcsolódott, Nagyváradról.

E helyen is Urunk vigasztalását kívánjuk a családnak. Emlékét szívünkben megőrizzük. **(HG)**

TANÁCS

*Ma még tied körülötted minden,
Adhatsz belőle, adj hát, kinek nincs,
Mert jön egy nap, talán nemsokára,
S kihull kezedből minden földi kincs.*

*És nem lesz többé tied semmi sem.
Tollad, virágos párnád másra vár...
Mit maga köré épített egy élet,
Nem több, mint összeomló kártyavár.*

*Ma szólhatsz még jóságos, meleg szóval
Testvéredhez, ki szenved, szomorú,
Vigaszt hoz szavad zengő muzsikája,
S tán rózsát hajt egy tövisskoszorú.*

*Hajolj hát hozzá, amíg beszélhetsz,
Harmatként hulljon szerető szavad:
Mert jön egy nap, hogy elnémul ajka
És soha többé vigasz nem fakad.*

*Ma kezed még erős, a lábad fűrge,
Szolgálhatsz szegényt, árvát, beteget.
Ma letörölhetsz verejtéket, könnyet.
Ó, most segíts, ha megteheted!*

*Mert jön egy nap, hogy kezed
mozdulatlan,
Mindegy, hogy ősz lesz, tél, vagy kora nyár.
Mert nincs több idő, s amit meg nem
tettél,
Azt nem teszed meg többé soha már.*

*De ma még tiéd körülötted minden,
És adhatsz. Adj hát annak, kinek nincs!
Hisz jön egy nap, talán nemsokára,
S kihull kezedből minden földi kincs.*

*Csak az lesz tiéd, amit odaadtál,
Csak az, mi minden kincsnél többet ér.
A tett, a szó, mit szeretetből adtál,
Veled marad, s örökre elkísér.*

Túróczy Zoltán

OKOS ISTENTISZTELET

Olyan gyülekezetben születtem és nevelkedtem, ahol akkor még lobogott az „első szeretet tüze”. A hitre jutás azt jelentette, hogy az élet útvesztőjéből végre sikerült kijönni, és rátaláltak a „keskeny útra”, melyről tudni lehetett, hogy valóban vezet valahová. Boldogok voltak a testvérek, és minden idejüket igyekeztek a leghasznosabban eltölteni. Nagyobbrészt földművesek voltak a gyülekezet családjai, kisebb részt pedig iparosok. A falu olyan zárt közösség volt, ahol nagyjából mindent meg lehetett találni, ami a megélhetéshez szükséges.

A Szentírás megismerése és az igei tanítás megvalósítása volt az a nemes cél és törekvés, amely inspirált mindenkit, a gyülekezet apraját-nagyját. Vasárnaponként háromszor jött össze a testvériség: délelőtt, kora délután és este. A délelőtti igehirdetés inkább hitmélyítő jellegű volt, a délutáni inkább evangélizáló jellegű, este pedig családi-as lelki beszélgetést, bibliaórát tartottak.

Féltő szeretettel őrizgetem emlékezetben azokat a vasárnap délutánokat. Abban az időben még természetes életformája volt a legtöbb baptista gyülekezetnek az a jó rend, melyet a Szervezeti Szabályzatunk (2012.) ekként regisztrál:

„Az istentiszteletek állandó elemei: a bibliaolvasás, a prédikáció, az egyéni és a közös imádságok, a gyülekezeti énekek, az adakozás. Járulékos elemei a biznyságtételek, az éneklés és az egyházzenei szolgálatok, a költemények, a csoportjelenetek és a felolvasások.” (A gyülekezet közösségi alkalmai – 4.§. 3. pont).

Volt például egy csoportjelenet, melyet háromszor kellett előadni, akkora volt az érdeklődés a község lakosai részéről. És az ének és zene is a legteremtésesebb részét képezte a gyülekezeti közösségi életnek. Nem csoda, hogy évről évre növekedett a gyülekezet létszáma az üdvözülendőkkel.

A könyvárusítás (Biblia, énekeskönyv és egyéb hitbuzgalmi irodalom) úgy történt, hogy időnként megjelent egy-egy hétvégén a „kolportőr” atyánkfi (könyvárus bácsi), aki mindig hozott néhány új éneket is. Vasárnap este már kívülről „fújta” mindenki. Hatéves koromban még én is vásárolhattam magamnak egy kis újtestamentumot. – Kiskoromban nagy szavaló voltam. Előbb édesanyám írt nekem versikéket, aztán én is megpróbáltam írni. Való-

színűleg abban az időben kaptam az Úr drága Lelkétől a költői tehetség lelki ajándékát, mely idős napjaimban is áldott lehetőség maradt számomra.

Másik meghatározó emlékem a családiánál együtt töltött biblia-tanulmányozó istentiszteletek áldott rendje. Idővel ilyen néven lett rendszeresítve más körzeti állomásokon is, hogy „mindenki vasárnapi iskolája”. Számptalan szép „aranymondást” tanultunk külön-külön és csoportosan is, megismertük és felmondtuk a szebbnél szebb bibliai történeteket.

Két vasárnap között a hétköznap estéket is igyekezett hasznosítani a gyülekezet. Szerdán istentisztelet volt, pénteken imaóra. Egyéb estéken: énekóra, zeneóra (fúvósok), lánykör, fiúkör, nőegylet.

Én nagyon „belevaló” gyerekifjú lehettem, mert a hosszú téli estéken megtanultam guzsalyon (rokka) fenni, esztovátán szőni (a faluban eszvátának nevezték). Horgoltam apró terítőket, kötöttem (öt túvel) gyapjú-kesztyűt, meleg zoknit. Az első törülközőimet, melyekkel bevonultam a Szemináriumba, magam szőttem (még színes minta is volt bennük).

Mondhatná erre valaki, hogy „de bezzeg akkor még nem volt tévé, sem rádió, sem mozi, sem színház!” Megnyugtatom az illetőt, hogy a falunkban akkor még villanyáram sem volt. Petróleummal világított mindenki. Később az imaházban karbid-gázás világítást rendszeresítettek. Majd pedig egy erős fényű Maxim-lámpa ontotta a fényt az esti összejöveteleken (az is petróleummal, noha elgázosítva).

Tisztában vagyok vele, hogy a múlt: az elmúlt. Nem hozható vissza. Még szép! De a találékonyság, a buzgóság, a tettekreklés ma is jellemezhetné a gyülekezeteinket. Miért van az, hogy ahol áldozatkészre volna szükség, ott hamar elfogynak az emberek. Ha valahol egy kicsit lazítani lehet, azonnal készek vagyunk engedni. De a szigorúbb elkötelezettségre hívó szózat siket fülekre talál.

Billy Graham-tól tanultam a következő alapelvet (1989-ben): *Amennyi áldozatot vállaltok az evangélizáció alkalmával, annyi áldásban részesültök annak elmúltával, ti is személy szerint, és egyházatok is.* – A Népstadionban százezer ember tolongott néhány nap múlva, és az előre híváskor ezek nyüzsgtek közepén az arénában. Imaházainkban azonban csaknem ugyanany-

nyi üres férőhely volt továbbra is, mint azelőtt.

Lelki megújulás, odaszánás, Szentlélek által felfokozott buzgóság, áldozatkésztség, önzetlenség, engedelmesség és hűség, az Úr és ügye iránti olthatatlan szeretet! – Én csak ennyit akartam most mondani. Fogadjátok jó szívvel az Úr Jézus egyik idős szolgájától!

„Az Isten irgalmára kérek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek. És ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarat, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” Római levél 12:1-2.

Gerzsenyi Sándor

A HÁROM ROSTA

Izgatottan rontott be valaki Szókratészhez:

- „Figyelj ide, Szókratész! El kell neked mondanom valamit...”

- „Állj csak meg egy kicsit” – szakította félbe a bölcs. „Azt, amit te nekem mondani akarsz, átszítáltad-e már a három rostán?”

- „Milyen három rostán?” – kérdezte a hírhöz elcsodálkozva.

- „Igen, barátom, három rostán! Nézzük csak, az, amit te mondani akarsz átmege-e a három rostán: az első rosta az IGAZSÁG. Ellenőriztél-e valóban mindent, amit el akarsz nekem mondani, hogy igaz-e?”

- „Nem, én így hallottam, illetve úgy gondolom, meg azt mesélték, hogy...”

- „Jó, jó, de bizonyára a második rostával már próbálkoztál: a JÓSAG rostájával. Mindaz, amit nekem el akarsz mondani, ha nem is bizonyítottan igaz, de legalább jó és szívderítő dologról van szó?”

Tétovázva jött a válasz: - „Nem, nem, sőt ellenkezőleg...”

- „Hát akkor” – szakította félbe őt a bölcs – „nézzük csak a harmadik rostát: lássuk SZÜKSÉGES-E nekem ezeket a dolgokat hallanom vagy tudnom, ami téged ennyire felzaklatott?”

- „Hát, tulajdonképpen szükségesnek sem mondható igazán...”

„Tehát,” – mosolygott Szókratész – „ha az, amit el akarsz nekem mondani, se nem igaz, se nem jó, és még ráadásul nem is szükséges, akkor felejtse el gyorsan, és ne mérgezd vele se a magad életét, se az enyémet.”

Facebookról

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - NYÁRÁDSZEREDA

A pünkösdi célgyűjtés elé

A múlt évben már beszámoltam röviden Józsa Zsolt és Anikó szolgálatáról a nyárádmagyarósi körzetben. Most csupán szeretném felhívni a testvériség figyelmét arra, hogy az ez évi pünkös-

szolgálati lakás nappalijában tartják a foglalkozásokat. A múlt évben érlelődött meg Zsoltékban egy missziós ház építésének a szükségessége. Imádkoztak, terveztek, és ősszel neki is fogtak az építésnek. Jelenleg meg van az alap, és a téglafalak, talán hamarosan a tetőszerkezet is kész lesz.

Az épület alkalmas lesz csoportfoglalkozások és gyülekezeti alkalmak megtartására is. A missziós ház konyhával, mosdókkal és egyéb kiszolgáló helyiségekkel lesz ellátva a mai igényeknek megfelelően.

Nos, ezt a projektet kívánja támogatni a Szövetségünk a pünkösdi célgyűjtésünkkel. Meg vagyok róla

di célgyűjtés összegével a nyárádszeredai missziós ház befejezését támogatjuk.

Zsolt és Anikó pár éve kezdtek el a lelkipásztori szolgálatot Erdélyország ezen kissé elhagyatott de annál gyönyörűbb vidékén, a Maros megyei Nyárádmagyaróson és Nyárádszeredán. Gyülekezet csak Nyárádmagyaróson működik, ott szép rendezett imaházépületben tartanak rendszeresen istentiszteletet kb. 30 fős kis gyülekezettel.

Nyárádszeredán nincs imaház, de a lelkész házaspár ott lakik, mivel ott van a szolgálati lakás. Az elmúlt években Zsolt és Anikó elkezdtek gyermek- és ifjúsági összejöveteleket szervezni, és a munkájukon áldás van. Mindeddig a

győződve, hogy ez a terv az Úrtól van, és a lélekmentés ügyét fogja szolgálni Nyárádszeredán és a körzetben. Ehhez pedig mi is hozzá járulhatunk anyagi eszközeinkkel. Áldja meg az Úr az adakozókat jó kedvvel és készséggel!

Lukács János lelkipásztor

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptisták Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és a egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Simon József* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Herjeczki Géza* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Meghívó lelkipásztori találkozóra

A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége szeretettel meghív minden, a MABAVISZ szövetségében

munkálkodó lelkipásztort, feleségével együtt egy *összmagyar lelkipásztori találkozóra*.

A találkozóra 2014. augusztus 5-8 között kerül sor a székelyföldi, szövetségünkhöz tartozó, *Hargita Táborban*. A találkozó célja a lelki és személyes kapcsolatok elmélyítése, lelki-teszt felüdülés és közös szolgálat. A lelkipásztor házaspárokat szívesen látjuk a találkozó előtt vagy után testvéri látogatásra és szolgálatra az erdélyi gyülekezetekben.

Az áldott találkozás és közösség reményében,

Kovács József főtítkár

AZ AGGOK HÁZA

Életem (50)

Így nevezték ezt itt nálunk az 1980-as években. Az akkori Jugoszláv Baptista Szövetség úgy látta jónak, hogy létre kell hozni egy ilyen otthont. Kezdetben kicsiben. Ugy határoztak, hogy ezt a nőszövetség tegye. Valamikor volt idősök otthona *Újvidéken*, de megszűnt. Az elnök testvér, *Dr. Horák*, az üres padéi imaház prédikátorlakását jelölte meg e célra. Közlekedés szempontjából igen előnytelen volt, de el kellett fogadni.

Mária diakonissza testvérnő hozzám fordult tanácsért, hogy mit és hogyan tegyünk? Már azért is, mert ez a magyar körzet imaháza. Így segítő lettem. Ez volt leginkább az én életformám. Máriával mindég szívesen dolgoztam. Kapcsolatunk még ma is nem csak testvéri, de baráti is. Hála az Úrnak.

Három szobából állt a lakás. Ki kellett alakítani a nedves gócot: konyhát és fürdőszobát. Mészeltünk, festettünk, majd kibetonoztuk az udvart. Kevés volt a pénz. Sokat dolgoztunk. Segítettek a még itt élő idős testvérek, a *Nyári* és *Jaksa* házaspár.

A női lapban írtunk a készülő idősök otthonáról, melyet "Elim"-nek nevezünk el. Egyben gondnoknő jelentkezését is kértük. Sokan felkínálták öreg bútoraikat - három otthont is berendezhettünk volna -, de hogy gondoskodna róluk valaki, azt nem, senki! Ugy takarékoskodtunk, hogy új bútort vásároltunk. Nem végállomásnak szántuk az otthont, hanem kellemes pihenő helynek. Találtunk kis hibával, így olcsóbban, szép világos, rusztikus bútort. Olyan egyszemélyes szekrény és ágy. Négy garnitúrát vettünk a két szobába. Az ebédlőbe nagy kerek asztalt, ülőgarnitúrát, mely fekhelynek is használható, meg még ami kell. A konyhában új bútor és új edények.

Hamarosan lett három, majd négy lakója a kellemes otthonnak. Az udvar, a kert, a kicsi gyülekezet.

Jó volt, csak vezető testvérnőnek nem jelentkezett senki. *Mária* testvérnővel vezettük a kis otthont. Kéthetenként váltottuk egymást. A reggeli áhítat, az esti bibliázás, az éneklés, a beszélgetések mellett a bevásárlás, a főzés, a mosás, a fürdetés is a mi feladatunk volt. Az állandó lakók mellett mindig volt látogató, egy-két napra, de egy hétre is. Mi ezt a már meglévő munkánk, szolgálatunk mellett tettük. Hívó család voltunk. Hitben edzett testvérnők. Szívesen voltunk velük.

Végül jelentkezett egy már fiatalnak nem mondható hívő lány. Meghalt az

anyja, és ő szabad lett. Távoli gyülekezetből jött, nagyon jó ajánló levéllel. Örültünk, mert mindenképp megfelelt. Mégis hamarosan kiderült, hogy mások a tervei. Könyvelő volt, és alig egy év múlva, munkába állt. Házat kezdett építeni. Nemsokára megjelent egy nem hívő fiatalember, akivel összeköltözött. Ezt megelőzőleg felmondtunk neki, hiszen a nőszövetség fizette a gondnoki munkát. Pár év múlva az öt, és a hétéves kisfia élettelen testét a Dunából fogták ki...

Feloszlattuk az otthont. Nagyon nehéz volt, mert szinte nem volt hova menjenek szegény öregek. Lezártuk a házat, azzal a reménnyel, hogy hamarosan lesz megoldás. De az történt, hogy az akkori magyar körzet lelkipásztora megkérdezésünk nélkül (!) kiürítette az otthont. A bútort elraktározta egy távolabbi üres imaházban. Mikor ezt megtudva rákérdeztem, azt mondta, hogy az akkor végzett teológus házaspárnak volt szüksége rá. Nem titkolom, hogy nagyon rosszul esett. Fáj még ma is, amikor eszembe jut.

Mit is mondhatnánk - *Mária* testvéremmel együtt - a tiszteletről, a figyelmességről, a női munka megbecsüléséről? Még csak nem is a mi ötletünk volt, hanem felkérésre tettük. Azért nem sajnálom. Szép munka volt. A szép bútor azóta a rijékai imaházba került, várva, hogy majd valahol máshol építenek idősök otthonát, de még máig nem készült el.

Kis munka volt. Nem is szól róla a történelem, de az Úr, akinek szolgálunk, tud róla. És ez így van jól. Mert úgy van ez, ahogy szoktam volt mondani, hogy a fizetésem mennyei valutában kérem!

"Az Úrnál van az én ügyem, és munkám gyümölcse Istenemnél." Ézs. 49:4

Nagyajtai Eszter

HÉTFŐ REGGEL

Megőrzi a te ki- és bemeneteledet ...
Zsolt 121,8

Új hét köszöntött ma reám ...
Uram, hála, hála érte!
A Te áldó kezében van
minden órája és perce,
örömét és csalódását
szíved szeretete mérte.

A hét minden dolgát tudod,
ami előttem még titok,
és naponként adogatod
a rám váró feladatot,
és naponként megújítod
az erőt, - a hozzávalót.

Köszönöm, hogy követhetnek
a vasárnap szent igéi,
és bármerre járok-kelek,
ébren tartják a lelkemet!
Vigasztalnak és intenek
az örökszép ígéretek.

Hétfő reggel Tőled kérek
Uram engedelmes szívet!
Ne legyek soha magamé,
Te irányítsd minden percem,
hogy amit még reám bízol,
hűségesen elvégezzem!

Áldd meg Uram ezt a hetet!
Áldj meg minden találkozást,
minden mosolyt, beszélgetést!
Őrizd meg a lépteimet,
minden ki- és bemenetelt,
tedd áldottá életemet!

Oláh Lajosné (2013)